

Більшовицьким ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 36(3493) | П'ятниця, 5 травня 1955 року | Ціна 15 коп.

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Про випуск П'ятої Державної Позики відбудови й розвитку народного господарства СРСР

З метою залучення коштів населення для дальшого розвитку народного господарства СРСР, Рада Міністрів Союзу РСР ПОСТАНОВИЛА:

1. Випустити П'яту Державну Позику відбудови й розвитку народного господарства СРСР на суму 20 мільярдів карбованців строком на 20 років.
2. Облігації позики і виграші по них звільнити від оподаткування державними і місцевими податками і зборами.
3. Затвердити подані Міністерством Фінансів СРСР умови випуску П'ятої Державної Позики відбудови й розвитку народного господарства СРСР.

П'ята Державна Позика відбудови й розвитку народного господарства СРСР

З метою залучення коштів населення на фінансування господарського і культурного будівництва, урядом випущена П'ята Державна Позика відбудови й розвитку народного господарства СРСР. Кошти, одержані від підписки на нову позику, будуть служити справі дальшого зміцнення могутності нашої Батьківщини.

П'ята Державна Позика відбудови й розвитку народного господарства СРСР випущена на суму 20 мільярдів карбованців строком на 20 років. Облігації нової позики випускаються вартістю в 500, 200, 100, 50, 25 і 10 карбованців. Облігації в 500 і 200 карбованців складаються відповідно з п'яти або двох стокарбованцевих облігацій однієї серії з п'ятьма або двома номерами і дають право на п'ять або два виграші, які одночасно падають на кожен з номерів позначених на облігації.

По облігаціях в 50, 25 і 10 карбованців, які є частками стокарбованцевої облігації, виплачується відповідна доля — половина, чверть, одна десята частина виграша, що випадає на стокарбованцеву облігацію.

Нова позика, як і попередні, з'являється вигранною. Прибутки по позиці, які виплачуються населенню у вигляді виграшів, складають в середньому 4 проценти на рік. Виграші встановлені в розмірі 25.000, 10.000, 5.000, 1.000, 500 і 200 карбованців на облігацію в 100 карбованців, включаючи вартість самої облігації.

У новій позиці, у відміну від попередніх, немає виграшів в 50.000 карбованців і зменшене число виграшів в 25.000 карбованців. Одночасно збільшено кількість виграшів у 200 карбованців.

Протягом двадцятирічного строку позики виграють 35 процентів облігацій, а останні 65 процентів оплачуються позикодержавцям по їх вартості. Всього за 20 років держава поверне позикодержцям, враховуючи виплачені виграші, в півтора рази більшу суму, ніж одержить. При сумі позики в 20 мільярдів карбованців за весь строк позики населенню буде виплачено понад 31 мільярд карбованців.

По позиці, починаючи з 1951 року, щорічно проводиться два тиражі виграшів, а всього за 20 років—40 тиражів. Позика складається з окремих розрядів, по 100 мільйонів карбованців у кожному. В одному розряді 20.000 серій, а в серії—50 стокарбованцевих облігацій. Серії в кожному розряді позики мають однакові номери—з 80.001 по 100.000. В середині кожної серії встановлені порядкові номери облігацій—з 01 по 50.

Невираші облігації позики погашаються (викуповуються) по їх загальній вартості з 1 жовтня 1955 року протягом 15 років, які залишаються до кінця строку позики. З кожних 100 мільйонів карбованців позики викуповуються: в 1955—1960 роках—по 2,5 мільйона карбованців, в 1961—1965 роках—по 4,4 мільйона карбованців в 1966—1970 роках—по 5,6 мільйона карбованців щорічно.

Облігації, на які випали виграші, а також облігації, що підлягають викупу по їх загальній вартості, можуть бути пред'явлені для оплати до 1 жовтня 1971 року. По закінченню цього строку облігації втрачають силу і оплати не підлягають.

Облігації позики і виграші по них звільняються від обкладання податками і зборами.

З величезним піднесенням зустріли радянський народ славне першотравнєве свято—день солідарності трудящих усього світу. У Москві—славній столиці великої радянської держави відбувся першотравнєвий парад і демонстрація трудящих.

Вбрання Красної площі яскраве й величне. Навпроти ленінського мавзолею—величезні, залиті яскравим сонячним світлом, портрети засновників і вождів більшовицької партії і радянської держави—В. І. Леніна і Й. В. Сталіна, державні герби СРСР і шістнадцяти союзних республік. На полотнищах першотравнєві заклики ЦК ВКП(б).

На трибунах—депутати Верховних Рад СРСР і Союзних республік, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, лауреати Сталінських премій, прославлені стахановці, найвидатніші діячі науки, техніки, мистецтва, генерали й адмірالی, офіцери Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, партійний, радянський, профспілковий актив.

Присутні численні гості із зарубіжних країн: делегації профспілок Китаю, Болгарії, трудящі Польщі, Німеччини та інші. Присутні чини дипломатичного корпусу і військові аташе.

Гроном оплесків зустрічають присутні появу на трибуні Йосифа Віссаріоновича Сталіна.

Разом з товаришем Сталіним на трибуну мавзолею піднімаються тт. В. М. Молотов, Г. М. Маленков, Л. П. Берія, К. Є. Ворошилов, А. І. Мікоян, Л. М. Каганович, М. О. Булганін, А. А. Андреев, М. С. Хрущов, О. М. Косигін, М. М. Шверник, М. А. Сулов, П. К. Пономаренко, М. Ф.

Шкірятов. Присутні зустрічають їх палкими оплесками.

О 10 годині з Спаських воріт виїжджає приймаючий парад начальник генерального штабу Радянської Армії генерал армії Штеменко. Його зустрічає командуючий парадом генерал-полковник Артем'єв.

Прийнявши рапорт командуючого парадом і зробивши об'їзд військ, генерал Штеменко піднімається на трибуну мавзолею, підходить до мікрофона і виголошує промову. Тов. Штеменко від імені і за дорученням Радянського Уряду і Центрального Комітету Всесоюзної Комуністичної партії більшовиків вітає і поздоровляє воїнів Збройних Сил СРСР, трудящих Радянського Союзу і присутніх на святі зарубіжних гостей з днем 1 Травня.

Після закінчення промови генерала Штеменка почався урочистий парад військ. Парад показав, що Збройні Сили Радянського Союзу надійно охороняють недоторканість кордонів радянської держави і твердо стоять на варті миру і безпеки нашої Батьківщини.

Шість з половиною годин тривала грандіозна демонстрація трудящих. В ній взяли участь понад мільйон чоловік.

Москвичі вийшли на першотравнєву демонстрацію з почуттям законної гордості за своє рідне місто. В їх серцях глибоко запали мудрі сталінські слова: "Заслуга Москви полягає в тому, що вона невтомно викриває палії нової війни і збирає навколо прапора миру всі миролюбні народи. Відомо, що миролюбні народи з надією дивляться на Москву, як на столицю великої миролюбної держави і як на могутній оплот миру".

Вірний пролетарському інтернаціоналізму, радянський народ в першотравнєве свято від щирого серця по братерському вітає усі народи, що борються за мир, демократію, соціалізм.

Москвичі, як і весь радянський народ, продемонстрували свою палку любов до Радянської Вітчизни і безмежну відданість партії більшовиків, великому Сталіну.

Сталін! Це найдорожче ім'я було на устах кожного демонстранта. Воно полум'яніло на тисячах стягів. Люди виголошували ім'я Сталіна, як символ щастя і могутності нашої Батьківщини. Як символ миру і дружби всіх народів.

Трудящі рапортували партії і урядові про успіхи соціалістичного змагання, за нове могутнє піднесення економіки і культури, за дострокове виконання народногосподарського плану 1950 року.

Зігрті сталінським піклуванням, радянські люди в день 1 Травня продемонстрували свою готовність і далі палко боротися за нові успіхи в соціалістичному змаганні, за дальше зміцнення могутності соціалістичної держави.

Багатолюдні демонстрації пройшли в Ленінграді, Києві, Мінську, в Тбілісі, Баку, Ташкенті, Рязі, а також в усіх містах і районах Радянського Союзу.

Вечері 1 Травня в Москві, в столицях Союзних республік, а також в Калінінграді, Львові, Хабаровську, Владивостоку і в містах-героях відбувся салют—20 артилерійськими залпами.

ТАРС.

Військовий парад і демонстрація трудящих у Києві

Столиця України у святковому вбранні. Вулиці й майдани заповнені радіючим народом. Звучать пісні про велику й могутню Батьківщину, про мудрого і любимого вождя. Скрізь портрети великого Сталіна і його соратників—керівників партії та уряду, бойові першотравнєві заклики ЦК ВКП(б), виразні панно, що розповідають про досягнення радянського народу в боротьбі за комунізм.

На центральній магістралі міста—Хрещатику і прилеглих до нього вулицях вишикувались війська, готові до традиційного параду.

На трибунах—депутати Верховної Ради СРСР і депутати Верховної Ради УРСР, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, діячі науки і культури, стахановці кінських підприємств.

10 годин ранку. Тепло зустрінути трудящими, на урядову трибуну піднімаються тт. Л. Г. Мельников, Д. С. Короченко, О. І. Кириченко, М. С. Гречуха, Д. З. Мануйльський, В. В. Мацкевич, Л. Р. Корнієць, І. С. Сенін, І. Д. Назаренко, З. Т. Сердюк, О. А. Гриза та інші.

Командуючий військами київського військового округу гвардії генерал-полковник А. А. Гречко об'їжджає війська і поздоровляє їх з святом 1 Травня. Від імені і за дорученням Уряду Української РСР і Центрального Комітету КП(б)У тов. Гречко звертається з промовою до військ

і трудящих Радянської України. Заключні слова тов. Гречка, який проголошує здравницю на честь великого Сталіна, тонуть у багатоголосому "ура". Гремить святковий артилерійський салют. В небо піднімається прикріплене до аеростата величезне кумачеве полотнище з барельєфами Леніна і Сталіна.

Починається парад військ Київського гарнізону. Мимо трибуни в бездоганному строю проходять зведений офіцерський полк, курсанти військових училищ, гвардійці—піхотинці, суворовці. Рухається артилерія. З гордістю спостерігають присутні на Хрещатику проходження колон кращих у світі радянських танків. Слідом за ними знову рухається артилерія. Парад яскраво і переконливо продемонстрував незламну могутність Радянської Армії, її безмежну відданість більшовицькій партії і великому Сталіну, готовність і далі стояти на варті миру і безпеки нашої Батьківщини.

Святковий похід трудящих викриває шумна, життєрадісна дітвора. На багатьох транспорнтах полум'яніють слова: "Спасибі великому Сталіну за радісне, щасливе дитинство!"

Широким потоком на Хрещатик вступають колони демонстрантів трудящих Ленінського, Сталінського, Молотовського, Кагановичського, Печерського, Жовтневого, Подільського та інших районів столиці. Демонстранти несуть портрети найвидатніших геніїв людства Маркса--Енгельса--Леніна

—Сталіна, керівників партії та уряду, численні діаграми, плакати панно, що розповідають про трудові успіхи киян. Десятки підприємств достроково завершили чотиримісячний виробничу програму. Над містом гремлять захоплені здравниці:

—Хай живе великий Сталін! —Мудрому вождю і кращому другові українського народу великому Сталіну—ура!

—Хай живе сталінська дружба народів СРСР!

У плакатах і транспорнтах демонстрантів, в святковому оформленні колон яскраво виражені братні почуття радянського народу до великого китайського народу, до країн народної демократії, до народів інших країн, які борються за мир і демократію.

Трудящі столиці України продемонстрували непохитну вірність українського народу сталінській дружбі народів СРСР, прагнення українського народу разом з усіма народами СРСР самовідданно боротися за дальше зміцнення економічної і воєнної могутності нашої соціалістичної Батьківщини, рішуче викривати злочинні заміри англо-американських паліїв нової війни, боритися за мир і демократію в усьому світі.

Кілька годин тривав святковий похід трудящих столиці України. В ньому взяли участь близько 400 тисяч чоловік.

ПАТАУ.

Святкування Першотравня у Великому Токмаку

Рано прокинулось місто. На прикрашених портретами, лозунгами, плакатами, вулицях збиралася люди. Всюди лунали пісні, бадьорі радянські марші.

Йшли колони робітників, інженерів, техніків, вчителів, учнів з шкіл, з ремісничого училища, працівники установ і підприємств місцевої промисловості, залізничники, студенти, фізкультурники, колгоспники, люди різних професій. В цей радісний день вони продемонстрували свою силу і міць, згуртованість навколо партії Леніна—Сталіна, прагнення бо-

ротися за мир в усьому світі.

Над колонами демонстрантів—майорські прапори. Трудящі несли портрети геніїв людства Леніна і Сталіна, їх найближчих бойових соратників. Численні діаграми і плакати розповідали про успіхи трудящих, здобуті в соціалістичному змаганні.

За містом, на широкому спортивному полі, відбувся багатолюдний мітинг. Його відкрив голова виконкому райради депутатів трудящих тов. Іванченко, який гаряче поздоровив трудящих з днем радісного свята—1

Травня. Потім з промовою виступив секретар райкому КП(б)У тов. Барановський.

—Всі трудлюбиві народи світу, —говорив промовець,—ведуть героїчну боротьбу за мир, демократію і соціалізм. Сьогодні вони ще міцніше згуртовують свої ряди, щоб показати свою силу в прагненні відстоювати справу миру.

З днем всенародного свята—1 Травня демонстранти вітали секретаря РК ЛКСМУ тов. Ленков, інженер тов. Малегін, учениця В. Токмацької середньої школи № 1 Сіма Бородай.

5-е травня ввійшло в історію нашого народу, як традиційне свято—День більшовицької преси. В 1912 році за вказівкою Леніна, з ініціативи товариша Сталіна почала виходити масова робітничая газета «Правда». День більшовицької преси прийнято відзначати 5-го травня, саме на відзнаку виходу першого номера «Правди».

Народжена в бурі революційного піднесення, ленінсько-сталінська «Правда» підхопила славні традиції більшовицьких газет і понесла їх далі. «Правда» була тією газетою, навколо якої згуртувалися найширші маси робітників і селян. У «Правді» вони знаходили відповіді на всі питання, що хвилювали їх, вчилися формам і методам революційної боротьби. «Правда» 1912 року,—за визначенням товариша Сталіна,—це закладка фундаменту для перемоги більшовизму в 1917 році.

Творці більшовицької партії та радянської держави Ленін і Сталін завжди надавали виняткового значення друкованому слову. Вони були першими засновниками більшовицьких газет, першими редакторами, першими кореспондентами; вони втілили в наші газети невмиручі традиції служіння народові, використовуючи пресу як научну зброю в боротьбі за перемогу радянської влади, за побудову соціалізму в нашій країні.

Більшовицька преса—могутній засіб організації ідейного виховання і політичного гартування мас.

«Преса—єдине знаряддя з допомогою якого партія щодня, щогодини говорить з робітничим класом своєю потрібною їй мовою. Інших засобів протягти виховні нитки між партією і робітничим класом, іншого такого гнучкого апарату в природі немає» (Сталін).

Більшовицька преса органічно зв'язана з народом, вона є пресою народу. В цьому її характерна особливість, в цьому її відмінність від преси будь-якої капіталістичної країни. І саме тому її любить, поважає, підтримує наш багатомільйонний народ.

Трудящі нашої країни ведуть титанічну, сповнену творчої наснаги, боротьбу за дальший розвиток народного господарства. Поряд з цим провадиться невтомна праця над розвитком поліграфічної бази, яку дуже зруйнували і пограбували німецько-фашистські окупанти. Уже зараз в країні виходить більше 7.700 газет і 1.400 журналів. Разовий тираж газет становить 33,5 мільйона екземплярів. Досягнуто, а подекуди й перевершено довоєнний рівень розвитку поліграфічної промисловості. З 1938 року всі обласні газети друкуються на ротаціях і складаються за допомогою лінотипів, мають добре обладнані фото і радіолабораторії, цинкографії. Забезпечені також достатньою поліграфічною базою районні та багатотиражні газети. Мільйони примірників книг і брошур щорічно випускає поліграфічна промисловість Радянського Союзу. В жодній країні світу не розвинено так

книгодрукування. Але найбільш багаточисленний загін складають у нас стінні газети, які виходять в колгоспах, радгоспах, МТС, на промислових підприємствах та установах. Вони сміливо несуть слова більшовицької правди в гущу широких мас трудящих, організують їх на боротьбу за побудову комунізму. Тільки в нашому районі виходить близько тисячі стінгазет, бойових листків, блискавок, гумористичних листків тощо. Найкращі з них в колгоспах «Гігант», ім. Тельмана, «Червоний українець», в промартілі ім. 1 Травня користуються винятково великою популярністю серед своїх читачів.

Велика організуюча й мобілізуюча роль наших газет полягає в їх тісних зв'язках з масами, в умінні бачити й підхоплювати ростки нового, комуністичного ставлення до праці й робити його надбанням широких мас. Володимир Ілліч закликав наші газети: «Ближче до життя. Більше уваги до того, як робітничая й селянська маса на ділі буде щось нове у своїй буденній роботі. Більше перевірки того, наскільки комуністичне все нове». Ця вказівка Леніна стала програмою для всієї більшовицької преси.

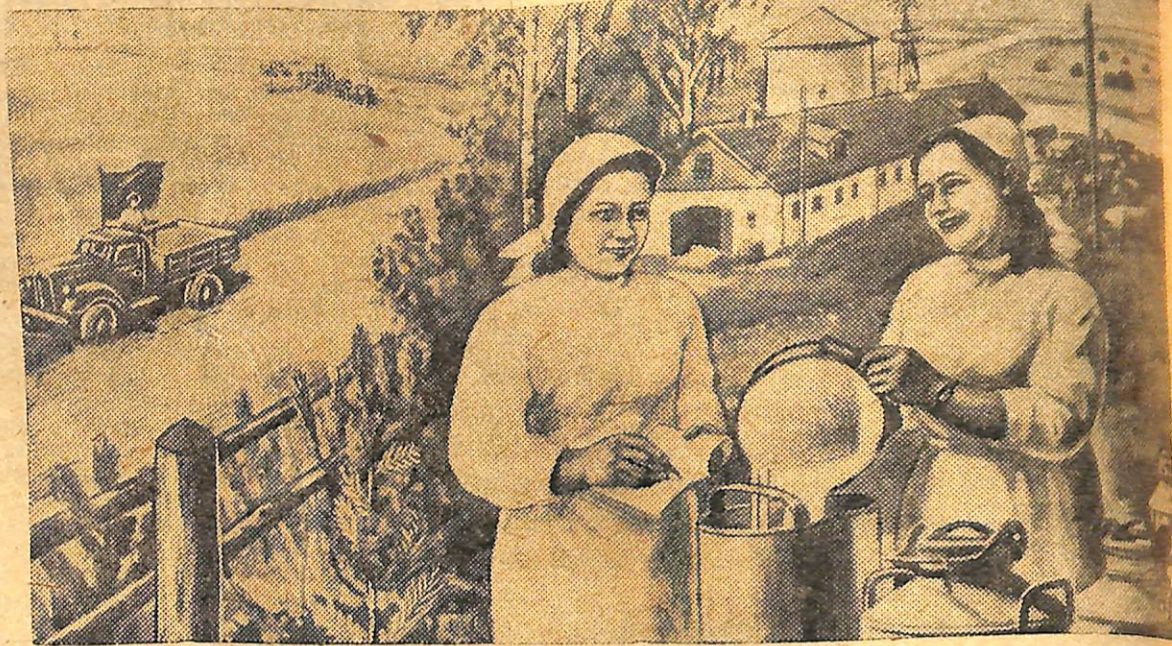
Наші газети мають багатий досвід боротьби за виконання перших сталінських п'ятирічок. Почин Стаханова в промисловості, Кривоноса—на транспорті, Демченко—в сільському господарстві газети зробили надбанням усієї країни. Стахановський рух став масовим. Він охопив усі галузі народного господарства. Славна кагорта Героїв Соціалістичної Праці—результат стахановського руху в промисловості і в соціалістичному сільському господарстві. Ми успішно завершимо першу післявоєнну п'ятирічку. І в цьому немала заслуга нашої преси, яка мобілізувала маси на виконання завдань, поставлених п'ятирічним планом.

Велику послугу нашому народу робить більшовицька преса в справі ідеологічної боротьби. Пропаганда ідей Маркса-Енгельса—Леніна—Сталіна, боротьба проти решток буржуазної ідеології виховують в нашому народі радянський патріотизм, почуття гордості за свою Батьківщину.

Продажна преса імперіалістичних країн вживає всіляких заходів, щоб обдурити свій народ, щоб видати імперіалістів за друзів народу, за захисників його інтересів.

Десятки мільйонів екземплярів газет США, Англії та інших капіталістичних країн ллють брудну воду брехні на Радянський Союз, замасковуючи справжніх палів війни, отрують розум свого населення «червоною небезпекою», але їм не заглушити правди. Вона проривається через усі перепони і як би імперіалісти та їх наймити не шаленіли, трудящі світу бачать де ворог і де брат. Ось цю правду прогресу і цивілізації, правду визволення трудящих від гніту і експлуатації вже 38 років несе ленінсько-сталінська «Правда», вся наша більшовицька преса.

Віддамо свої трудові заощадження для дальшого покращення добробуту нашого народу, для зміцнення могутності нашої Батьківщини

Підпискою на позику помножимо успіхи соціалістичного землеробства і тваринництва

Плакат художника Б. Мухіна.

Любимій Батьківщині—від всього серця

Радіо принесло звістку про випуск П'ятої Державної Позики відбудови і розвитку народного господарства СРСР.

Заслухавши повідомлення Ради Міністрів СРСР про випуск чергової позики, колектив працівників змішторгу схвалює політику партії і уряду, напружену на швидшу відбудову народного господарства і зміцнення могутності нашої Батьківщини.

На основі бурхливого розвитку виробничих сил країни росте матеріальне благополуччя народу, з кожним днем життя радянських людей стає все заможнішим, культурним. Проведене в цьому році нове, тре-

те в післявоєнний час, зниження цін на товари масового вжитку визвало неухильний ріст дальшого добробуту трудящих.

Працівники Великотокмацького змішторгу та громадського харчування, відчуваючи проведену комуністичною партією та радянським урядом турботу, всі, як один, передплатили нову позику.

По дорученню колективу підписали:

Я. ЗАБЛУДОВСЬКИЙ — начальник торгового відділу; **Я. ПІВЧЕНКО** — голова місцевому спілки; **Г. ХАРЧЕНКО** — секретар партійної організації; **М. ПІКОВСЬКА** — завбазис; **В. ОСТРИК** — начальник відділу кадрів.

Слово патріота

По радіо ще лунав голос московського диктора, а на станції В. Токмак уже проходив мітинг, присвячений урядовому повідомленню про випуск нової позики. Один за одним виступали, залізничники. Їх промови були пройняті великою любов'ю до більшовицької партії, до любимої Батьківщини.

Слюсар паровозного депо стахановець Василь Шапран сказав:

—За післявоєнні роки невпізнано зросло наше залізничне господарство. Станція з місяця в місяць перевиконує плани перевезення вантажів. На залізничних магістралях

появляються новітніші паровози-велетні. Все це стало можливим завдяки мудрому керівництву країною з боку партії більшовиків, нашого уряду, великого вождя і вчителя народів товариша Сталіна. Віддаючи в позику державі свої збереження, ми й надалі будемо кріпити міць і могутність нашої Батьківщини, добробут нашого народу.

Тов. Шапран першим підписався на нову позику. За ним передплатили її поїзний вагонний майстер комсомолец Віктор Онищенко, машиніст депо Павло Козлов, оглядач вагонів т. Чернишов та інші.

А. БУЛАНІЙ,
секретар партбюро станції.

За дві години закінчили підписку

Мітинг з нагоди випуску чергової позики почався з виступу керуючого другого відділення Федора Гутарова.

—Всі ми з вами свідки того,—говорить виступаючий,—як швидко зміцнюється наше господарство. На неозорих лавах працює першокласна техніка. Тільки цього року ми одержали велику кількість нових тракторів, комбайнів і інших сьладних сільськогосподарських машин. Все це дає

нам Радянська держава. Для дальшого зміцнення могутності нашої країни я віддаю сьогодні свої трудові заощадження.

Один за другим підходять до столу комісії сприяння робітники і робітниці. Вони з радістю підписуються на нову позику. До 6-ти годин вечора підписка була закінчена.

О. ЛЕГЕЗА,
старший агроном радгоспу «Запоріжжя».

Демонстрація єдності й згуртованості

Як тільки стало відомо про випуск П'ятої Державної Позики відбудови і розвитку народного господарства СРСР, в артіль «Колгоспа перемоги» відбувся мітинг.

Члени цієї артілі в роки Великої Вітчизняної війни віддавали свої заощадження ім'я повної перемоги над німецько-фашистськими бандами. Тепер вони вносять їх на дальшого зміцнення своєї Батьківщини.

Ось до столу підходить голова правління т. Кавун. Перший підписується на позику. За ним бухгалтер т. Косов, коваль т. Максименко, родник т. Димов і інші госпники.

Хлібороби артілей Майя і сільради одними з перших в районі закінчили підписку на П'яту Державну Позку відбудови й розвитку народного господарства СРСР. Віддаючи свої заощадження державі, вони висловлювали свою любов і відданість партії більшовиків великому вождю і вчителю всіх трудящих товаришів Сталіну.

Рядовий колгоспник артілі ім. Мануїльського Бубієвський Антонівич придбав нові заощадження нову позику. Підписуючись він висловлює на дальше зміцнення оборонної моці нашої Батьківщини стануть вкладом у загальне зусилля людства—недопущення нової імперіалістичної війни.

Дружно і організовано йшла передплата нової позики серед робітників, інженерів, технічних працівників і селянців заводу ім. Лєсе. Підписка на облігації перетворилася в демонстрацію єдності згуртованості трудящих нашої партії, уряду і великого Сталіна.

Редактор **В. КАЛУЖА**